

ESCLETXA SALARIAL

Les dones dels Països Catalans cobrem entre un 16 i un 25% menys que els homes

TESTIMONIS DE LLUITA _13

Tenim passat i, sobretot, futur: un fil roig i lila de dones treballadores i lluitadores arreu dels Països Catalans.

DRETS DE REBAIXES _04

Les dones treballadores, al centre de la lluita: treballem per la presa de consciència i l'apoderament en clau de gènere i classe.

L'escletxa salarial als Països Catalans

Als Països Catalans, les dones cobrem cada any entre 4.800 i 7.000 euros menys que els homes.

Població activa PPCC. 2017
(milers de persones)

	♀	♂
CAT	1.797,0	1.985,5
PV	1.117,3	1.314,9
ILLES	280,9	332,9

Taxa d'inactivitat PPCC. 2017

♀ 39,92%

♂ 37,55%

Taxa d'atur PPCC. 2017

♀ 17,46%

♂ 15,45%

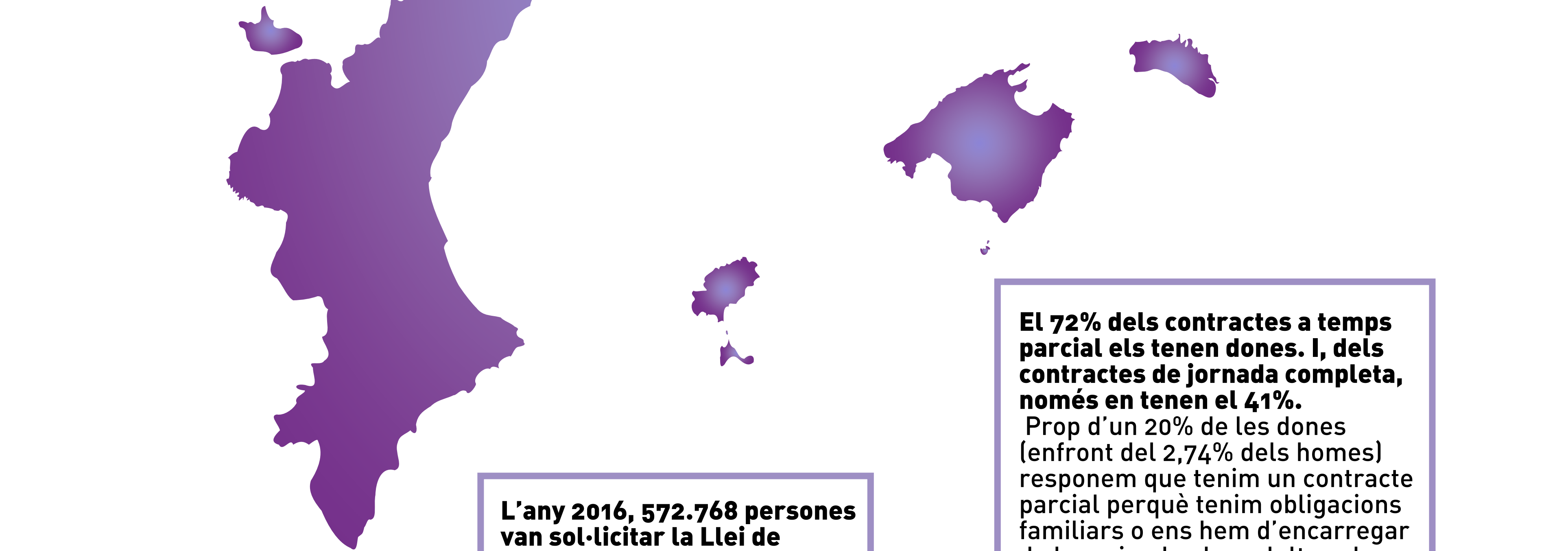
Taxa de risc de pobresa. 2016

♀ 24% ♂ 21%

El 91% de les persones que demanem permisos d'excedència som dones.

Les dones dels Països Catalans dediquem, cada dia, gairebé 2 hores més que els homes als treballs de la llar, de cures i reproductius.

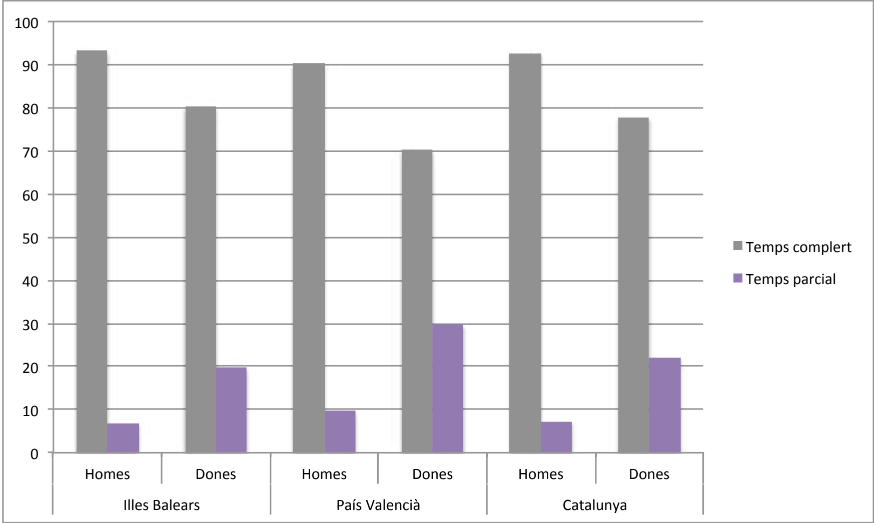
Els homes només dediquen 1 hora més que les dones al treball remunerat.

El 72% dels contractes a temps parcial els tenen dones. I, dels contractes de jornada completa, només en tenen el 41%.
Prop d'un 20% de les dones (enfront del 2,74% dels homes) responem que tenim un contracte parcial perquè tenim obligacions familiars o ens hem d'encarregar de la mainada, de malalts o de persones d'edat avançada.

L'any 2016, 572.768 persones van sol·licitar la Llei de dependència, de les quals 358.741 (63%) érem dones i 214.027 (37%) eren homes. Se'n van beneficiar 145.477 persones, de les quals 95.869 dones (66%) i 49.608 homes (34%).

El treball a temps parcial continua essent cosa sobretot de dones
Font: Enquesta de Població Activa, 2017
Unitat, percentatge

Població ocupada als Països Catalans
Font: Enquesta de Població Activa, 2017

Salari brut anual 2015 per sexe i edat als Països Catalans
Font: Enquesta Anual d'Estructura Salarial de l'INE

Illes	Homes	Dones	Total	Escletxa salarial
menys de 25 anys	13.760,63	12.994,40	13.338,74	5,57%
de 25 a 34 anys	18.046,82	16.225,72	17.103,89	10,09%
de 35 a 44 anys	23.087,16	19.653,38	21.306,05	14,87%
de 45 a 54 anys	27.286,75	22.405,19	24.772,09	17,89%
55 anys i més	27.146,36	20.679,90	23.837,34	23,82%
Total	23.411,35	19.517,28	21.395,42	16,63%

Catalunya	Homes	Dones	Total	Escletxa salarial
menys de 25 anys	12.545,16	9.656,64	11.051,99	23,02%
de 25 a 34 anys	21.485,76	18.155,18	19.901,30	15,50%
de 35 a 44 anys	27.582,98	21.876,45	24.779,02	20,69%
de 45 a 54 anys	30.658,18	22.720,94	26.887,21	25,89%
55 anys i més	32.144,78	21.728,03	26.939,09	32,41%
Total	27.514,06	20.946,56	24.321,57	23,87%

País Valencià	Homes	Dones	Total	Escletxa salarial
menys de 25 anys	10.109,59	8.376,90	9.267,67	17,14%
de 25 a 34 anys	18.255,46	14.669,90	16.366,38	19,64%
de 35 a 44 anys	23.730,03	18.270,94	21.105,20	23,00%
de 45 a 54 anys	26.393,69	18.920,03	22.776,91	28,32%
55 anys i més	27.831,66	20.338,13	24.328,09	26,92%
Total	23.919,14	17.811,38	20.935,41	25,54%

Què és l'escletxa salarial?

L'escletxa salarial és la diferència entre el salari mitjà que cobren el conjunt dels homes i el salari mijtà que cobren el conjunt de les dones que estan en situació d'ocupació, que tenen un contracte de treball. S'acostuma a presentar en forma de percentatge, és a dir, és la proporció de diners que cobren més els homes en relació amb el salari que cobren les dones.

Les dones dels Països Catalans cobrem entre un 16 i un 25% menys que els homes

Per què, si la llei garanteix la igualtat, a la pràctica les dones acaben cobrant menys?

Quan dues persones ocupen un mateix lloc de treball, és molt difícil que cobrin diferent pel fet de ser homes o dones. Aquest fet significaria una discriminació directa i la llei contempla la penalització d'aquests tipus de discriminacions de manera molt clara.

Si homes i dones cobren el mateix per la mateixa feina, d'on surt l'escletxa salarial?

Hi ha diverses desigualtats que pateixen les dones al mercat laboral, que contribueixen a la creació d'aquesta escletxa i expliquen la diferència entre el salari d'homes i dones. Són les següents:

Els complements salarials: Els plusos o complements solen ser la causa que genera diferències entre el salari d'homes i dones. Els complements salarials poden provocar desigualtats per diversos motius. D'una banda, cal analitzar què valora cada complement: la perillositat, la nocturnitat, etc. Aquestes característiques són pròpies del tipus de feines que fan majoritàriament homes, però, en canvi, no es valora amb un complement el treball manual continuat i repetitiu, que acostumen a fer majoritàriament dones. D'altra banda, l'antiguitat, que és el tipus de complement més popular, no és neutre, ja que les dones, encara avui dia, interrompen molt més que els homes la seva carrera professional per fer-se càrrec de les tasques de la llar o de la cura de familiars.

Cal analitzar a quines activitats donem valor i a quines no, i en funció de quins criteris, que segurament descobrirem que no són neutres i que afavoreixen aquelles persones que tenen una presència al mercat laboral, com ha estat històricament el cas dels homes.

Les categories professionals: En una mateixa organització, homes i dones poden fer una mateixa tasca, amb diferències molt subtils, i tenir contractes amb categories professionals diferents. Un exemple seria la neteja: les dones que netegen edificis tenen una categoria professional inferior i un salari inferior que els homes que netegen els vidres d'aquests edificis. És una mateixa feina valorada de manera diferent.

Les jornades parcials: Per cada home amb un contracte de treball a jornada parcial, hi ha tres dones en aquesta situació. Les jornades parcials no només t'aboquen a la precarietat perquè els salaris són més baixos, sinó perquè les prestacions que van associades a aquest treball també ho són. A més, les jornades parcials no són condicions escollides, sinó que les dones es veuen abocades a agafar feines en aquestes condicions per tal de poder assumir el treball domèstic i de cures, del qual la societat les responsabilitza de manera única. L'elevada proporció de dones amb jornades parcials provoca que el salari mitjà de les dones sigui molt més baix que el dels homes.

La segregació horitzontal: Els homes i les dones no tenen la mateixa presència en tots els àmbits del mercat laboral, és a dir, hi ha feines amb una proporció molt elevada d'homes, com totes aquelles relacionades amb la informàtica, la seguretat o les indústries pesants, i d'altres amb una proporció molt elevada de dones, com la sanitat, l'educació o totes aquelles relacionades amb la cura i els serveis d'atenció a les persones. Els salaris de totes aquestes feines són diferents, i totes les tasques relacionades amb la masculinitat estan més ben remunerades i més ben valorades socialment. Aquest fenomen, doncs, provoca que, altre cop, el salari mitjà de les dones sigui inferior al dels homes.

La segregació vertical: Els homes i les dones no tenen la mateixa presència en els càrrecs de responsabilitat i direcció, o, dit d'una altra manera, en els càrrecs més ben pagats. La majoria de les dones no accedeixen a aquest tipus de llocs de feina, i les que ho fan conformen la immensa majoria de les que tenen unes pitjors condicions laborals. La distribució desigual entre homes i dones que ocupen aquests càrrecs implica també que les dones cobrin menys.

L'escletxa salarial, doncs, empobreix les dones en edat de treballar, i també ho farà en el futur, quan aquestes dones cobrin les pensions o rebin una prestació per estar a l'atur. Així i tot, l'escletxa salarial no té en compte totes aquelles dones que treballen en l'economia informal, encara més precàries perquè no disposen de cap contracte de treball i, per tant, es troben sense cap tipus de dret, infinitament més vulnerables i sense capacitat de denunciar els abusos a la feina.

A totes les botigues 100% explotades 365 dies l’any

Endavant (OSAN) i la COS vam repartir 10.000 catàlegs denunciant la rebaixa de drets a 19 centres i eixos comercials dels Països Catalans.

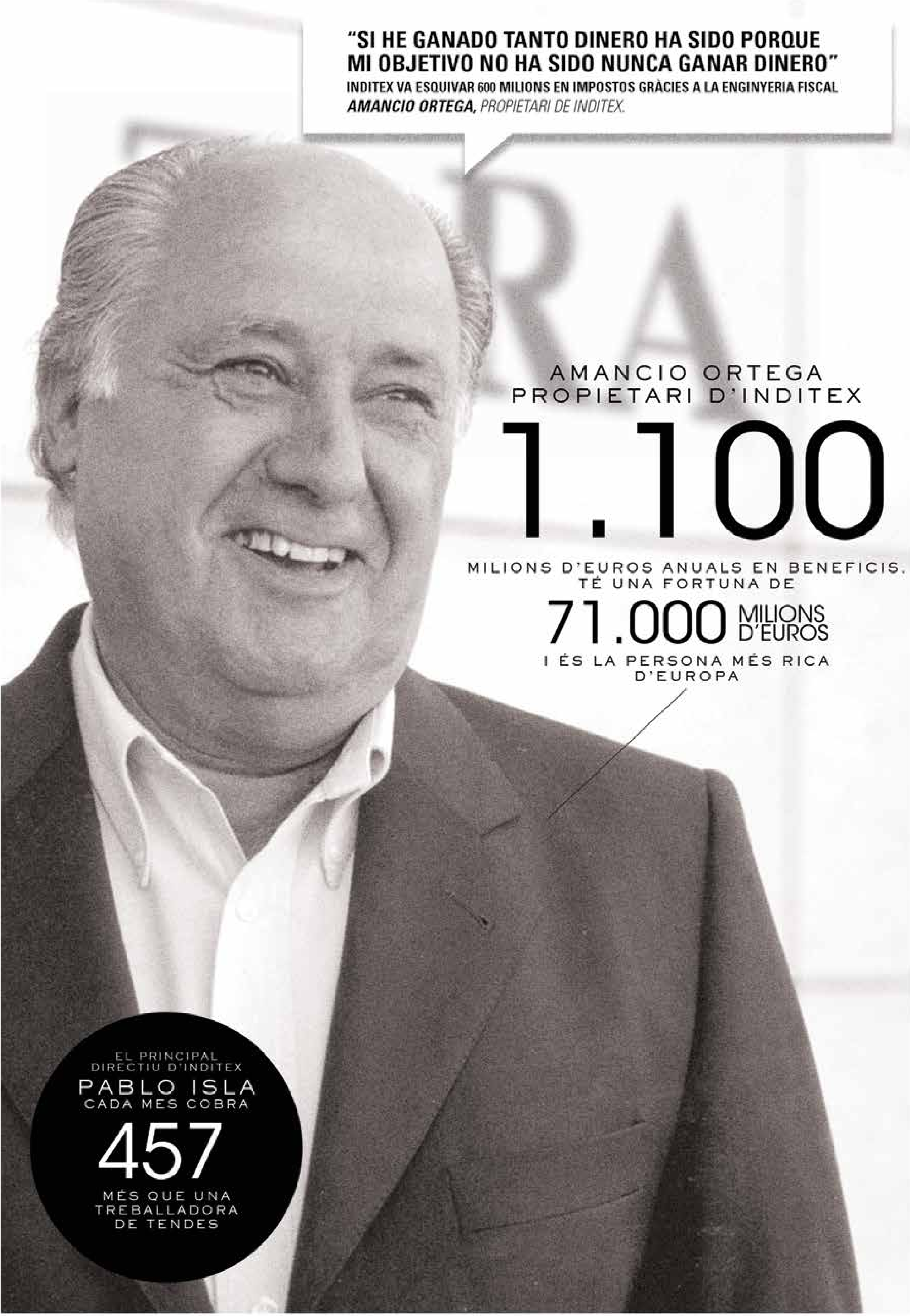
L’1 de juliol de 2017, l’organització política Endavant (OSAN) i el sindicat Coordinadora Obrera Sindical vam repartir 10.000 catàlegs informatius a 19 centres i eixos comercials. L’acció s’emmarcà en la campanya “Sobiranies, Drets i Autodeterminació” i denuncià que les treballadores d’aquests establiments tenen #DretsDeRebaixes.

Amb el repartiment del catàleg informatiu, les organitzacions de l’esquerra independentista vam denunciar que són les precàries condicions laborals i els sous de misèria de les treballadores allò que genera un enriquiment obscè dels empresaris propietaris de les cadenes comercials. La denúncia també subratllà la feminització d’aquest sector, ja que són majoritàriament dones les qui pateixen aquestes pèssimes condicions.

L’acció es va dur a terme als centres i eixos comercials següents: Centre Comercial Plaza Mar d’Alacant, Centre Comercial La Vital de Gandia, Centre Comercial Arena de València, Centre Comercial Parc Central i carrers del centre de Tarragona, Centre Comercial La Fira de Reus, Mercadona de Vilafranca del Penedès, Passeig Pere III i Àngel Guimerà de Manresa, Carrefour Les Comes d’Igualada, Baricentro de Barberà del Vallès, La Roca Village, Mataró Park, CC La Maquinista, Gran Via 2 i les Glòries de Barcelona, CC Splau del Prat, Espai Gironès de Salt i carrers del centre de Girona, i Carrer Major de Lleida. L’acció es va desenvolupar amb total normalitat i va tenir una bona rebuda per part de treballadores i consumidores dels centres comercials.

Aquesta fou una acció inicial que va en la línia de situar les dones treballadores al centre de la nostra lluita. La vaga general feminista del 8 de març d’enguany va suposar un salt quantitatiu i qualitatiu que volem que serveixi per continuar treballant en accions concretes en el mateix sentit: presa de consciència i apoderament en clau de gènere i classe.

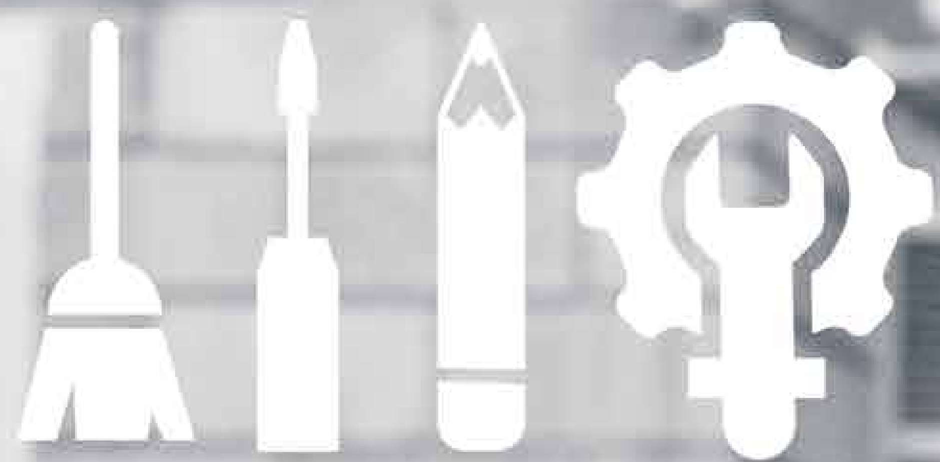

ASSISTENT
DE DEPENDENTA
837 €/mes
457 VEGADES MENYS
QUE EL PRINCIPAL DIRECTIU
DE L'EMPRESA
NO SUPEREN
ELS 450€ BRUTS
60%
EN CONTRACTE
PARCIAL
CANVIS EN
ELS HORARIS
GRAN
MOBILITAT
TREBALLADORES A
BOTIGUES SÓN DONES
80%
I PRÀCTICAMENT INEXSITENTS
EN ELS CONSELLS D'ADMINISTRACIÓ

DONES ORGANITZEM-NOS LLUITEM

AL CARRER, A LA FEINA, A CASA, A CLASSE

endavant

organització socialista d'alliberament nacional

GRANS
PRESSIONS PER NO AGAFAR LA BAIXA LABORAL
JORNADES DE
50H
SETMANALS
3.000
ACOMIADAMENTS A L'ANY

"LA CRISIS DURARÁ MÁS O MENOS DEPENDIENDO DE SI LOS ESPAÑOLES CAMBIAMOS NUESTRA ACTITUD Y PENSAMOS MÁS EN NUESTROS DEBERES Y MENOS EN NUESTROS DERECHOS"

JOAN ROIG, *PROPIETARI DE MERCADONA*

JOAN ROIG
PROPIETARI DE MERCADONA

60

MILIONS D'EUROS ANUALS EN BENEFICIS.
TÉ UNA FORTUNA DE

4.742 MILIONS D'EUROS

ÉS LA PERSONA MÉS RICA DELS PAÏSOS CATALANS

JOAN ROIG
CADA MES GUANYA

245

MÉS QUE UNA TREBALLADORA DELS SEUS SUPERMERCATS

CONTRA L'EXPLOTACIÓ
lluita feminista

coordinadora obrera sindical
info@sindicatcos.cat
sindicatcos.cat
@COSnacional

Breus consells per a l'autodefensa laboral

La Coordinadora Obrera Sindical et dona uns breus consells preventius i d'autodenfensa molt bàsics. No obstant això, el que veritablement et permetrà sortir de la precarietat i confrontar amb garanties qualsevol embat contra els teus drets laborals és organitzar-te, afiliar-te i constituir seccions sindicals, i així convertir el teu lloc de treball en un àmbit d'intervenció política.

1. Llegeix-ho tot, mai no et refiïs de l'empresa

Les teves condicions laborals es regulen per l'Estatut dels treballadors (la legislació mínima), pel conveni col·lectiu de sector o provincial (si n'hi ha) i pel conveni col·lectiu de l'empresa (si n'hi ha). L'Estatut dels treballadors i el conveni col·lectiu es configuren com a criteris mínims que ni el teu contracte de treball ni la pràctica empresarial no poden contradir.

Amb el contracte i les nòmines a la mà, cerca l'Estatut dels Treballadors i consulta el Conveni de comerç d'aplicació (Catalunya, País Valencià, Illes Balears). Fes-te les següents preguntes: fas tasques que no es corresponen amb la teva categoria? Estàs cotitzant totes les hores que treballes? Es respecten els descansos? Hi ha alguna cosa que no et quadra? La realitat efectiva preval sobre allò que «formalment»...

2. Coneix la teva empresa

El fet de guanyar un plet per acomiadament, de reconeixement de categoria o d'hores extres es gesta des del moment que entres a l'empresa. Cal que coneguis els documents, les persones responsables, els sistemes de gestió, els programes informàtics (com es fitxa, com es registren les categories), quin càrrec exacte controla cada tema i el nom i cognoms de la persona que se n'encarrega. És informació que pot provar els extrems que a tu t'interessa defensar a l'hora de fer valer els teus drets davant d'un jutge i requerir-lo en una futura demanda judicial. *Pensa que tot allò que vulguis al·legar ho hauràs de provar.*

3. Coneix els teus companys i companyes de feina

És molt interessant conèixer amb qui treballes, principalment per iniciar qualsevol acció de pressió col·lectiva. Quan marxa un company o companya de l'empresa, agafa'n el contacte per allò que pugui passar en el futur; pot ser un testimoni que acrediti una situació d'assetjament, el fet de treballar en una categoria superior o de fer hores extres.

4. Tot per escrit, sempre per escrit

Qualsevol comunicació a l'empresari de la qual voleu deixar constància (sol·licitud de llicència, excedències o permisos, per exemple), l'heu de fer sempre per escrit mitjançant un correu electrònic, un paper -on signin que l'han rebut- o, si la situació és tensa, un burofax (que és un fax que certifica no només que s'ha rebut, sinó també el contingut del que s'envi

5. Impugna-ho tot

Si l'empresa et sanciona dient que has arribat tard i és una falta disciplinària lleu, **no ten refiïs, impugna-ho** (potser no és falta): tens 20 dies, i recorda que l'acumulació de faltes pot ser causa d'acomiadament disciplinari i pot establir un precedent d'aquells fets sobre els quals l'empresa vulgui sustentar un acomiadament improcedent.

6. T'han sancionat? T'han acomiadat?

Tens 20 dies hàbils per a reclamar (s'exclouen dissabtes i festius) i un any per a la resta d'accions. Si et passen els 20 dies que hi ha per a l'acomiadament, s'ha acabat el bròquil: caduca i perdràs molts diners. I pel que fa als salaris? "Relaxat", tens un any per a reclamar.

Encara que treballis sense un contracte formalitzat per escrit, sí que tens contracte, però és un **contracte verbal. Com demostres que has estat treballant allà, la teva antiguitat i els teus horaris?**

- **Pots fer una gravació de les converses que mantinguis amb els teus superiors.**
- **Fotografia't** al lloc de treball amb l'uniforme, amb el cap i a les instal·lacions de l'empresa.
- **Contacta amb testimonis** (excompanyes de feina emprenyades amb l'amo, proveïdors, i treballadores de l'empresa principal o veïnes del negoci), que declarin que hi van treballar o que ho han vist.
- **Arreplega documents** de l'empresa associats a la teva funció (albarans i factures, per exemple). Els empresaris que no compleixen amb les seves obligacions de cotització poden rebre multes molt interessants.

Tots aquests elements **són eines que poden ser molt útils tant per a judici com, cosa que és més interessant, desplegar acció col·lectiva:** són eines per a negociar.

7. El contracte se m'acaba i no em renovaran

Defensa el teu lloc de treball. Ara per ara, la millor garantia per a evitar que et facin fora és desplegar acció col·lectiva i sindical. Imagina't que és la segona o la tercera renovació que et fan i es preveu que vindrà una retallada de personal. **Crea una secció sindical, convoca una assemblea de treballadores, dissenya estratègies per a poder confrontar l'arbitrarietat empresarial.**

8. El "No conforme"

Quan l'empresa et planti l'acomiadament a la taula, recorda sempre d'escriure a mà, amb total naturalitat, al costat de la teva signatura: **"No conforme"**.

La quitança o el salari no depèn del que tu signis o deixis de signar, i sempre els podràs reclamar encara que no signis. Si no et paguen res, no poden supeditar la teva signatura a l'abonament del teu salari i quitança, així com el dret d'atur, que simplement tens perquè el motiu de la fi de la relació laboral és aliè a la teva voluntat. No els escoltis i assessora't legalment i sindicalment.

Organitza't, afilia't, munta seccions sindicals, estableix una estratègia de lluita i busca suport dins i fora del centre de treball.

La Coordinadora Obrera Sindical (COS) és l'eina per a transformar la teva realitat laboral. Som un sindicat sense alliberats, assembleari i que creiem que cal portar la democràcia dins dels centres de treball, i lluitem per la construcció d'uns Països Catalans lliures, feministes i socialistes.

Lluites d'ahir i d'avui

El Motí obrer de Velluters

1856

El Motí de Velluters va tenir lloc el 21 de gener de 1856 i fou una de les primeres reivindicacions del proletariat de la ciutat: organitzades, les treballadores de la seda -les *velluteres*, que donen nom al barri- van protagonitzar diversos aldarulls per a protestar pels baixos sous que rebien pel seu treball i demanar-ne l'augment. Només l'amenaça d'intervenció militar féu cedir les obreres. D'aquella revolta se'n forjaren consignes com "A baix el mal govern" o "Morin els rics", entre d'altres.

Aquell primer motí entronca amb la Nit de les Amotinades de Velluters, les filadores que el 1902 van fer vaga per tal d'aconseguir millores en les seves condicions laborals. Les seves dues reivindicacions bàsiques foren tenir mitja hora per esmorzar, dins una jornada laboral d'onze hores, i cobrar la meitat del sou del peó més mal pagat. Fracassades les negociacions amb la propietària, les reivindicacions van ser escoltades després d'un mes de vaga.

La reivindicació de "Pa i treball" d'aleshores uneix les lluites del passat fabril de fa un segle i mig amb les del present, globalitzat i tecnològic. Des de fa uns quants anys, diversos col·lectius feministes i anticapitalistes rememoren aquella lluita obrera de la ciutat.

Teresa Claramunt Creus

1883

Simbolitza l'agitació obrera revolucionària al llarg de mig segle. El 1883, participa en la vaga de les set setmanes, en què es mobilitzen milers d'obrers i obreres del tèxtil a Sabadell per reivindicar un augment de sou i millores laborals. El 26 d'octubre de 1884, les obreres del tèxtil de Sabadell, reunides a l'Ateneu Obrer, decideixen integrar-se en la Federación Española de Trabajadores i elegeixen Teresa Claramunt com a secretària. Teresa Claramunt no només va desobeir les regles morals destinades a oprimir les dones, sinó que va iniciar una teorització feminista que seria la base d'aquelles dones que van protagonitzar la Segona República i que van lluitar, després, contra el franquisme.

Teresa Claramunt reivindicava la instrucció de les dones com a arma per al seu alliberament. Considerava que les dones havien de compartir els coneixements entre elles per a superar la seva situació d'aculturació. Segons Claramunt, la lluita contra el capitalisme era el que permetia dignificar la dona, i era això el que acabaria amb la idea que la dona era inferior.

Aurora Picornell Femenies

1937

Aurora Picornell Femenias (1912-1937) va ser una lluitadora republicana, obrera i feminista, nascuda en una família obrera del Molinar, a Palma. Durant la seva adolescència, ja va mostrar un fort compromís polític, feminista i laïcista. Després de la proclamació de la Segona República, es va afiliar al Partit Comunista d'Espanya. Amb només 15 anys, va prologar un opuscle de la feminista Margarita Leclerc, la qual, només un any després, dedicaria a la mallorquina el text ***Seis meditaciones sobre la mujer.***

L'assassinat d'Aurora Picornell, al cap de pocs mesos del cop d'estat del juliol del 1936, fou un dels episodis més dramàtics de la repressió franquista a «l'illa de la calma». Aurora Picornell tenia 24 anys quan els falangistes la van assassinar. Era la Nit de Reis del 1937 quan la jove comunista i feminista va ser cridada amb quatre dones més per una funcionària de la presó de Can Sales de Palma, suposadament per posar-les en llibertat. L'assassinat de les cinc dones es va consumar a uns 30 quilòmetres de la presó, al cementiri de Porreres. Aurora Picornell, per l'edat en què van posar fi a la seva vida i sobretot per la joventut amb què havia començat el seu activisme, ha esdevingut un símbol local i nacional dels Països Catalans.

Maria Llobera Vicens

2012

Membre de l'Assemblea de docents de les Illes.

Som mestre de secundària a un institut a Santa Margalida. En general la nostra professió està bastant feminitzada, la majoria som dones, però a mida que es va pujant de curs els mestres homes augmenten.

La nostra va esser una lluita per posar resistència en el continu de retallades que estava patint l'educació pública al llarg del 2012 i per frenar l'atac que la política lingüística del govern de Bauçà estava realitzant contra l'escola en català.

Les mestres ens vàrem organitzar en assemblees en tots els centres educatius, creant una xarxa de coordinació per tot el territori de manera assembleària. Aquestes assemblees vàrem sostenir una lluita durant molt de temps arribant a convocar una vaga des d'aquests espais.

Una de les principals victòries va ser donar-nos compte del poder que té l'autoorganització col·lectiva i com de manera organitzada i assembleària vàrem aconseguir revertir algunes retallades i aturar el decret sobre trilingüisme de Bauçà (TIL).

Fruit d'aquesta lluita, als centres ha quedat una base d'autoorganització, que per exemple ha treballat en la vaga feminista convocada pel 8 de març. Creant una xarxa feminista a nivell de centres, en la qual volem seguir treballant per aprofundir el feminisme en els centres educatius.

Montserrat Castañé Roque

Actualitat

Presidenta del Comitè d'Empresa d'Esfosa i membre de la Plataforma Càrnies en Lluita i de la COS.

Treballo a les càrnies des dels 11 anys; molts d'aquests anys, he treballat entre 18 i 20 hores diàries per poder tirar endavant amb les meves dues filles. Fa quatre anys que lluito contra les màfies de les càrnies per denunciar les falses autònomes i perquè es respectin els drets de la classe treballadora. Les dones, a les càrnies, som assetjades i maltractades: guanyem menys que els homes pel fet de ser dones i, a banda, patim humiliacions també per ser-ho. Per exemple, quan et ve la regla, et diuen que una mica més de sang no és important. Fins i tot l'encarregat ens ha dit, textualment: "soc l'encarregat i ara me la xuparàs!".

Des que vàrem començar la lluita a Esfosa de manera col·lectiva, estem aconseguint certes millores i regularitzar una mica la nostra situació. La classe treballadora hem de sortir al carrer i lluitar per uns drets que els nostres pares i avis van aconseguir i que se'ns han pres. No podem deixar que aquesta màfia pugui trepitjar la nostra dignitat. La dignitat de la classe treballadora no té preu, i com a classe mereixem un respecte: són els empresaris els qui viuen a gràcies al nostre treball, no hem de donar les gràcies per tenir feina.

Organitzant-nos i lluitant, guanyarem!

Violeta

Actualitat

Veterinària clínica d'animals petits i membre de la Plataforma Veterinària Digna i militant de la COS.

És un sector molt feminitzat: les dones som el 50 % de veterinàries, el 75 % d'auxiliars i el 100 % de recepcionistes.

Lluitem per unes condicions dignes dins el sector de la clínica veterinària perquè pertanyem a un sector especialment precari i susceptible a l'explotació extrema. No existeix el conveni col·lectiu i ni tan sols es compleix el mínim legal, l'Estatut dels Treballadors: és una pràctica rutinària cobrar salaris en negre, no cobrar hores extres i fer torns no remunerats de guàrdies i sense descansos, de fins a 48-60 hores si tenim guàrdies localitzades -amb mòbil-, i sense descans entre jornades.

La lluita sindical al nostre sector és nul·la, tot just ara s'inicia. Actualment, hem aconseguit, almenys, denunciar la situació, i s'estan creant plataformes en lluita per un conveni per a tot l'estat. De moment hem aconseguit fer pública la nostra situació i informar les treballadores dels seus drets, que fins ara els eren dramàticament desconeguts. Estem començant a promoure denúncies en l'àmbit laboral per a treballar en condicions il·legals

En els darrers 20 anys, la professió s'ha feminitzat perquè la feina a la clínica ha canviat: el que abans era feina "d'homes" al camp amb animals de granja, ara és feina de "dones" de cures dels nostres companys de pis, gossos i gats, fonamentalment.

Yolanda García Henarejos

Actualitat

Cambrera de pisos (actualment a l'atur) amb una experiència de 12 anys treballant.

Simpatitzant de la CGT i militant de les Kellys de Benidorm.

Es pot dir que al Departament de pisos dels hotels el 95% són dones, ja que el rol de la neteja, encara no està assumit pels homes.

La nostra lluita és dignificar condicions laborals. Estàvem invisibilitzades als hotels per ser dones, pel nostre rol. El treball de cambrera de pisos és fàcil d'aconseguir perquè girebé no demanen estudis i s'ocupen per dones que no tenim eixides laborals: migrants, mares solteres, mares de famílies on l'home es troba a l'atur... Per això, és un sector feminitzat i vulnerable a l'hora d'explotar. Això s'aguditza a una ciutat com Benidorm, que viu del turisme i on no hi ha més eixides laborals que l'hosteleria o el comerç. Com que es necessiten moltes cambreres de pisos i hi ha necessitat de treballar, és més fàcil exercir l'explotació.

Les dones que integrem les Kellys no ens sentíem representades pels dos grans sindicats majoritaris en l'hosteleria: CCOO i UGT. Cada vegada les condicions laborals eren més deplorables i davant de la inactuació dels sindicats vam veure la necessitat d'organitzar-nos per reivindicar demandes com la fi de l'externalització del servei, la visibilització i tractament de malalties laborals com les musculars, la jubilació anticipada, etc. Les treballadores d'aquest sector fem una mitjana de 20-25 habitacions cada 6 hores i en el cas de Benidorm arriben a fer-se'n 30. Si no les acabes en eixe temps (és impossible acomplir els tempos) t'has de quedar fent hores extra no remunerades.

A Benidorm l'any passat (2017) vam para l'externalitzacio d'un hotel amb la lluita al carrer, informant els clients, repartint pamflets a les portes de l'hotel... Tot i això hi ha molta por a posicionar-se. Actualment, estem elaborant una campanya de denúncia per aconseguir els dos dies lliures corresponents al conveni laboral.

En el cas de les cambreres de pis hem callat, les dones hem sigut submises, callades. Mentre treballes penses en les tasques de la llar, en arreplegar els fills, fer el menjar, comprar... I per què les dones hem aguantat tant? Venia implícit, estava assumit que no podies protestar perquè t'havien donat eixa educació. Per què una dona ha de cobrar menys?

La nostra obligació sempre ha sigut callar. Et pots sentir malament, inclús, perquè si estàs cansada i no vols anar al parc amb els teus fills et sents mala mare. Arribes de treballar i vols descansar però no pots. Eixa culpabilitat i responsabilitat els homes no la senten. Sobretot si eres mare, avantposes la família a allò teu personal.

Així mateix, si la dona es dedicara més activament al sindicalisme, a la política, podríem canviar més coses.

La majoria de delegats sindicals són homes, perquè no han assumit el rol de cures. Mentre que ells es permeten una reunió del sindicat o una assemblea, la dona després del treball té la reunió de la llar, amb la famiília. Hem d'entrar en eixos espais públics, sobretot quan eres mare i t'apeteix anar a eixes assemblees o reunions polítiques. Hem d'organitzar-nos per poder ocupar espais per igual.

Som una sola classe, som classe treballadora

LES DONES
TREBALLEM +
COBREM-
TRENQUEM L'ESCLETXA
SALARIAL!

AQUEST 1 DE MAIG,
SORTIM AL CARRER

PALMA: 11:30 PLAÇA ESPANYA
ALACANT: 11:30 ESCALES JORGE JUAN
BARCELONA: 18:00 PLAÇA UNIVERSITAT
GRANOLLERS: 11:00 JUTJATS
MANRESA: 11:30 BENPLANTADA
LLEIDA: 12:00 PLAÇA DEL TREBALL
CASTELLÓ: 11:30 PLAÇA MARIA AGUSTINA
VALÈNCIA: 11:30 PLAÇA SANT AGUSTÍ
GANDIA: 12:00 CENTRE DE SALUT DE BENIOPA

endavant
organització socialista d'alliberament nacional

endavant.org
@endavant_OSAN

